

1

Schuimwolken

‘Kijk, die wolk lijkt net een vis,’ mijmert Kit. Ze wijst naar een van de vele witte schuimwolken, die traag voorbijdrijven in de azuurblauwe lucht.

‘En die daar is net Santo, die dikke gemene rotkater van boer Beerens,’ vindt Wiete. Hij wil nog iets zeggen, maar zwijgt als hij de broers Ekster ziet voorbijvliegen.

Die pestvogels mijd je best en kom je liefst niet in je eentje tegen.

Zeker niet als ze alle vijf samen zijn.

Kit wacht tot de ruziemakers in het Elzenbosje zijn verdwenen.

Ze veert op uit het hoge gras en trekt haar knalgroene shirtje in de plooi.

‘Spelen we verder konijntje-over?’ stelt ze voor.

‘Oké,’ knikt Wiete.

Hij springt ook overeind en wriemelt wat aan de babybroek, die hij gisteren in het bos heeft gevonden en hem als gegoten past.

Maar zijn zussen blijven languit op hun rug in het gras liggen.

‘Ik ben bekaf,’ puft Violet.

‘Ik ook,’ blaast Lila.

Amber is zelfs te moe om te antwoorden.

‘Kom nou,’ dringt Kit aan.

Violet en Lila wisselen een blik en staan op.

‘Nou, goed dan.’

Amber blijft echter liggen.

‘Doen jullie maar,’ kreunt ze. ‘Ik ben echt doodmoe.’

Wiete kijkt zijn zus verbaasd aan.

Amber is anders altijd de grootste speelvogel van de drie.

‘Ik voel me al de hele dag niet in mijn nopjes,’
zucht ze.

Ze hijst zichzelf steunend overeind en sloft de
Konijnenberg op naar de burcht, wat verderop
onder de Oude Meidoorn aan de rand van het
Bronbosje.

‘Vreemd,’ vindt Wiete.

Violet en Lila kijken hun zus bezorgd na.

Die moet halfweg de heuvel gaan zitten om op
adem te komen.

‘Dat doet ze anders nooit,’ zegt Violet. ‘Ik ga met
haar mee naar de burcht.’

‘Ik ook,’ vult Lila aan.

De twee huppen hun zus achterna.

‘Zo suf heb ik Amber nog nooit gezien,’ zegt
Wiete.

‘Misschien heeft ze iets verkeerd gegeten,’
meent Kit.

De twee staren de drie na, tot ze in de burcht zijn
verdwenen.

Kit kijkt haar vriend uitdagend aan.

‘Nu we het toch over eten hebben... Heb jij ook
zo’n zin in die heerlijke zwarte aalbessen in de
moestuin van boer Wilf?’

‘En of!’ likkebaardt de lekkerbek.

‘Wie het eerst bij het gat in de haag is!’ zegt Kit.
Ze stuift er als een wervelwind vandoor.
Wiete trekt zijn babybroek, die hij in de bak met
oud speelgoed in het schuurtje van boer Wilf
heeft gevonden, wat hoger en spurt zijn
vriendinnetje vierpoots achterna.

2

Aalbessen

Kit steekt haar kop door het gat in de haag rond
de moestuin van de Boekweithoeve.
Ze spiedt aandachtig naar links en rechts.
Veel gevaar lopen ze hier niet, want boer Wilf zet
geen strikken, zoals boer Beerens.
En hij heeft ook geen rotkaters, zoals Santo en
Mon.
Die twee griezels pakken gewoon alles wat voor
hun klauwen komt.
Niet enkel vogels, mollen, muizen en ratten,
maar ook jonge konijnen.
Boer Wilf heeft alleen een kat.
Of liever een katje, want Sproetje is nog klein.
En bovendien erg lief.¹
'En?' fluistert Wiete.
'Ziet er veilig uit,' antwoordt Kit.

¹ Zie het eerste boek van Kit Kapoen: *De Ridders van de Konijnenberg*.

Ze glipt door het gat en huft snel door de
moestuin naar de struiken met aalbessen.
Die zijn nu op hun lekkerst.
Het water loopt haar al in de mond.
Ze laat er geen gras over groeien, plukt meteen
een pootvol bessen en stopt die in haar mond.
'Jummie...' smikkelt de lekkerbek.
Wiete volgt het voorbeeld van zijn vriendinnetje.
'Aalbessen zijn zeer gezond en geneeskrachtig,
heeft opa Peen mij gezegd. Ze...'
Maar hij verslikt zich van het schrikken als de
broers Ekster opeens vlak naast hem
neerstrijken.
Kit tast automatisch naar haar houten
ridderzwaard.
Maar dat ligt goed verstopt tussen de wortels van
de Kromme Eik.
Samen met haar katapult en hun
ridderkapmantels, die ze altijd aantrekken als ze
in het Nevelbos tegen Schorriemorrie ten strijde
trekken.
Stom om die niet eerst te hebben opgehaald!
'Zozo, jullie komen onze bessen stelen!' snibt
Porre, de oudste en grootste pestkop van het
vijftal.